

Завѣтъ, спасенныятъ съ силѫтѫ на
истѫтѫ жъртвѫ, и, като възвыша-
ва гласътъ, въспоминава: « Изря-
дно (особенно) о Пресвятой, Пре-
чистѣй, Преблагословенѣй, Слав-
нѣй, Владычицѣ, нашей Богороди-
цѣ и Приснодѣвѣ Маріи » — Вѣ-
рующитѣ отвѣщаватъ съ пѣніето
на пѣснѣтѫ на Пресвятай ј Бого-
родицѫ.

Въ това время священикътъ
помянува нѣкои си святіи, особен-
но, усопшитѣ, църковныятѣ пастири,
всичкѫтѫ църквѫ, началникътъ на
Държавѣтѫ, семейството му, и
войскѫтѫ му; слѣдъ това, въз-
вышава гласътъ и спомянува выс-
шѣтѫ власть въ църквѣтѫ.